

**Protokół nr 9/2019
z posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miejskiej Wrocławia
z dnia 14 października 2019 roku,
o godzinie 13:30**

BRM-DPP.0012.12.9.2019

Posiedzenie Komisji prowadził Przewodniczący Czesław Cyrul.
Na ogólną liczbę 5 radnych, nieobecny: radny Dariusz Piwoński.

Lista osób spoza Komisji, które uczestniczyły w posiedzeniu, stanowi załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Porządek obrad:

I. Przyjęcie porządku obrad

II. Rozpoznanie wezwania do usunięcia naruszenia prawa w uchwale w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulic: Pełczyńskiej, Komińskarskiej i Kminkowej we Wrocławiu - druk nr 401/19,

III. Rozpoznanie skarg:

1. skargi na Prezydenta Wrocławia - druk nr 383/19,

2. skargi na Prezydenta Wrocławia - druk nr 382/19,

3. skargi na Prezydenta Wrocławia - druk nr 338/19,

4. skargi na Prezydenta Wrocławia i Dyrektora Zarządu Zasobu Komunalnego - druk nr 384/19,

5. skargi na Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy we Wrocławiu - druk nr 385/19,

6. skargi na Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 107 we Wrocławiu im. Piotra Włostowica - druk nr 386/19,

7. skargi na Dyrektora Zarządu Cmentarzy Komunalnych - druk nr 428/19.

IV. Rozpatrzenie petycji dotyczącej wprowadzenia odnoszącej się do radnych Rady Miejskiej Wrocławia Polityki Zarządzania Konfliktem Interesów - druk nr 387/19.

V. Sprawy bieżące

VI. Przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia

VII. Wolne wnioski

Ad. I. Komisja bez uwag przyjęła porządek obrad.

Ad. II. Następnie Komisja rozpoznała wezwanie do usunięcia naruszenia prawa w uchwale w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulic: Pełczyńskiej, Komińskarskiej i Kminkowej we Wrocławiu - druk nr 401/19, Zreferował: przedstawiciel Biura Rozwoju Wrocławia

Pismem z dnia 24 września 2019 r. Wyłącza się jawność niniejszego punktu w zakresie imion i nazwisk jako zawierającej dane osobowe osób fizycznych w związku z dyspozycją art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933) oraz na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z dnia 14 maja 2016 r. L 119/1). (dalej: „Wzywający”) zarzucają uchwale nr LVI/1722/10 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 4 listopada 2010 r. naruszenie prawa i wzywają do zmiany miejscowego planu zago-

spodarowania przestrzennego w rejonie ulic: Pełczyńskiej, Kominiarskiej i Kminkowej we Wrocławiu.

Z treści uzasadnienia do przedmiotowego pisma wynika, iż Strona wzywa do likwidacji terenu przeznaczonego na drogę publiczną, wyznaczonego na działkę położonej przy ul. Kominiarskiej (...) we Wrocławiu, oznaczonej geodezyjnie jako działka nr (...), która dzieląc ją na dwie części uniemożliwi jakiegokolwiek korzystanie z nieruchomości.

Sprawę wyjaśniło stanowisko Biura Rozwoju Wrocławia z dnia 7 października 2019 r. podpisane przez Zastępcę Dyrektora.

Plan sporządzono zgodnie z wymaganą procedurą formalno-prawną, zawartą w art. 17 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) obowiązującej na dzień uchwalenia planu oraz zgodnie z kierunkami polityki przestrzennej określonymi w obowiązującym *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Wrocław*, przyjętym uchwałą Nr LIV/3249/06 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 6 lipca 2006 r. ze zmianą przyjętą uchwałą Nr L/1467/10 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 20 maja 2010 r.

Komisja uznała, że „przecięcie nieruchomości” drogą, jak określają wzywający do usunięcia naruszenia prawa spowoduje, iż w zasadzie niemożliwe będzie wybudowanie tam nowych budynków.

Mając na uwadze powyższe Komisja w wyniku głosowania (za- 4, przeciw- 0, wstrzymało się – 0 radnych) jednogłośnie postanowiła wnioskować o nieuwzględnieniu przedmiotowego wezwania.

Ad. III. Następnie Komisja rozpatrzyła:

Ad. 1. skargę na Prezydenta Wrocławia - druk nr 383/19

W dniu 6 września 2019r. *Wylacza się jawność niniejszego punktu w zakresie nazwy Wnoszącej Skargę jako zawierającej dane osobowe osób fizycznych w związku z dyspozycją art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933) oraz na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z dnia 14 maja 2016 r. L 119/1).* (dalej: Skarżąca), złożyła skargę na Prezydenta Wrocławia zarzucając, iż:

- 1) W sposób arbitralny odmawia uwzględnienia wniosków o przystąpienie do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie podając uzasadnienia odmowy a równocześnie proponuje Radzie Miejskiej podjęcie uchwał o przystąpienie do sporządzenia miejscowych planów dotyczących rejonów, które są objęte planami;
- 2) Utrzymuje i toleruje stan, w którym dyrektorzy Biura Rozwoju Wrocławia nie składali i nie składają oświadczeń majątkowych.

Uzasadniając skargę Skarżąca wyjaśniła, iż wielokrotnie zwracała się do Prezydenta wnioskiem o zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie wschodnich odcinków Odry i Oławy. Plan ten obejmuje swoim zasięgiem część terenów Spółdzielni i pozbawia Skarżącą możliwości budowania nowych zasobów mieszkaniowych. Skarżąca zarzuciła nierówne traktowanie wnioskodawców polegające na tym, że wobec jednego podmiotu stale odmawia się spełnienia jego oczekiwań w przedmiocie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, podczas gdy na życzenie innych tworzy się nowe plany. Przy okazji Skarżąca wskazała konkretne przykłady uzasadniające jej zdaniem podniesiony zarzut.

Co się tyczy drugiego z zarzutów skargi, skarżąca świadoma jest, iż zgodnie z przepisami obowiązek składania oświadczeń majątkowych spoczywa na osobach wydających decyzje administracyjne w imieniu Prezydenta, czego w zakresie kompetencji nie posiadają Dyrektorzy Biura Rozwoju Wrocławia, jednak mają oni wpływ na kształt miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, wypowiadając się w imieniu Prezydenta. Z racji ich wpływu na wartość działek, jest to na tyle ważny fragment działalności samorządu, który winien wiązać się z kontrolą stanu majątkowego w/w osób.

Odpowiedzi na skargę udzielił Dyrektor Biura Rozwoju Wrocławia – Urbanista Miasta Urzędu Miejskiego Wrocławia (dalej: Dyrektor) pismem z dnia 20 września 2019r. Dyrektor wyjaśnił w nim, że wniosek o zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie wschodnich odcinków rzek Odry i Oławy we Wrocławiu przyjętego uchwałą Nr XXV/566/12 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 12 kwietnia 2012 r. dla części działki ewidencyjnej nr 33/15 AM1 obręb Bartoszowice, został poddany szczegółowej analizie.

W wyniku przeprowadzonej analizy ustalono, że część działki, której dotyczy wniosek, znajduje się w obszarowej formie zieleni wypoczynkowej, wyznaczonej w *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Wrocławia 2018* przyjętym Uchwałą Nr L/1177/18 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 11 stycznia 2018 r. Zgodnie

z ustaleniami *Studium „-obszarowe formy zieleni wypoczynkowej stanowią tereny specjalnego zagospodarowania, na których dopuszcza się klasę przeznaczenia zieleni oraz dodatkowo wyłącznie:*

- *drobne obiekty gastronomiczne, o powierzchni zabudowy nie większej niż 200 m², przy czym ich powierzchnia zabudowy nie może przekraczać 3% powierzchni specjalnego zagospodarowania,*
- *klasę przeznaczenia terenu infrastruktura w zakresie nienaruszającym charakteru terenu specjalnego zagospodarowania, wynikającego w szczególności z zagospodarowania zielenią, z zastrzeżeniem podpunktu trzeciego,*
- *obiekty do parkowania pojazdów samochodowych, w ramach klasy przeznaczenia terenu infrastruktura o powierzchni nie przekraczającej 10% powierzchni terenu specjalnego zagospodarowania zielenią, przy czym liczba miejsc postojowych nie może być większa niż 20,*
- *dotychczasowe zagospodarowanie ...”.*

W związku z tym, że wniosek narusza ustalenia *Studium*, Prezydent rozstrzygnął o jego nieprocedowaniu poprzez przystąpienie do sporządzenia zmiany przedmiotowego planu.

Odnosząc się do pkt 2 złożonej skargi Dyrektor wyjaśnił, iż dyrektorzy komórek organizacyjnych Urzędu Miejskiego Wrocławia - w obecnym stanie prawnym - tylko z racji pełnienia swojej funkcji nie są zobligowani do składania oświadczeń majątkowych, jeśli nie posiadają uprawnień do wydawania decyzji administracyjnych, wynikających z umocowań udzielonych przez Prezydenta Wrocławia. Art. 24h ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym zawiera enumeratywne wyliczenie osób zobligowanych do składania oświadczeń majątkowych. Na jego podstawie, zobowiązani do złożenia tego dokumentu są wyłącznie: radny, wójt, zastępca wójta, sekretarz gminy, skarbnik gminy, kierownik jednostki organizacyjnej gminy, osoba zarządzająca i członek organu zarządzającego gminną osobą prawną oraz osoba wydająca decyzje administracyjne w imieniu wójta. Wśród kadry dyrektorskiej Biura Rozwoju Wrocławia Urzędu nie ma osób posiadających stosowne upoważnienie do wydania takowych decyzji. Tym samym Dyrektor nie znalazł podstaw uzasadniających zarzut co do tego, że Prezydent Wrocławia utrzymuje i toleruje opisywaną w pkt 2 sytuację.

W świetle wyjaśnień złożonych przez Dyrektora o niezgodności postulatów objętych zmianą planu ze *studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Wrocławia 2018*, Komisja uznała należy ten zarzut za nieuzasadniony.

Ustosunkowując się do zarzutu opisanego w pkt 2, Komisja wskazała, iż art. 24h ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym zawiera enumeratywne wyliczenie osób zobligowanych do składania oświadczeń majątkowych. Swym zakresem nie obejmuje dyrektorów jeżeli nie wydają decyzji administracyjnych w imieniu wójta/prezydenta. Artykuł 32 ust. 1 w/w cyt. ustawy stanowi, iż na żądanie osoby upoważnionej do dokonywania czynności w sprawach z zakresu prawa pracy pracownik samorządowy zatrudniony na stanowisku urzędniczym, w tym na kierowniczym stanowisku urzędniczym, jest obowiązany złożyć oświadczenie o stanie majątkowym. Decyzja w tym zakresie należy jednak wyłącznie do pracodawcy, który winien rozstrzygnąć zasadność takiego działania.

Mając na uwadze powyższe Komisja uznała skargę za bezzasadną i w wyniku **głosowania** (za - 3, przeciw- 0, wstrzymało się - 0 radnych) **postanowiła jednogłośnie wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.**

2. Następnie Komisja rozpoznała skargę na Prezydenta Wrocławia - **druk nr 382/19**

Dnia 23 sierpnia br wpłynęła skarga na działalność Pana Prezydenta Jacka Sutryka *Wyląca się jawność niniejszego punktu w zakresie imion i nazwisk jako zawierającej dane osobowe osób fizycznych w związku z dyspozycją art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933) oraz na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z dnia 14 maja 2016 r. L 119/1).*

Zgodnie z paragrafem 11 ust. 1 pkt. 2 uchwały nr XXXVII/2436/05 Rady Miejskiej z dnia 21 kwietnia 20005 roku w sprawie organizacji przyjmowania, rozpatrywania oraz załatwiania skarg i wniosków Przewodniczący Rady Miejskiej przesłał pismo informujące do nadawcy, które zostało odebrane przez właścicielkę mieszkania, która poinformowała, że pod przedmiotowym adresem nie mieszkał nigdy nadawca listu.

Komisja zwróciła uwagę, że w obowiązującym stanie prawnym podanie powinno zawierać co najmniej wskazanie osoby, od której pochodzi, jej adres i żądanie oraz czynić zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach szczególnych (art. 63 § 2 k.p.a.). W przedmiotowej skardze jest wskazana co prawda osoba, jednak można uznać, że w świetle przedstawionych faktów przez właściciela mieszkania został podany przypadkowy adres nadawcy

W związku z powyższym Komisja pozostawiła otrzymaną skargę bez rozpoznania, co wyczerpywałoby dyspozycję art. 64 § 1 k.p.a., przewidującego pozostawienie skargi-podania bez rozpoznania, jeżeli w podaniu nie wskazano adresu wnoszącego i nie ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych.

Mając na uwadze powyższe Komisja w wyniku głosowania **jednogłośnie postanowiła** (za – 4 Radnych, przeciw – 0, wstrzymało się – 0) **wnioskować o wycofanie z porządku obrad Sesji Rady Miejskiej Wrocławia uchwały w sprawie rozpatrzenia skargi na Prezydenta Wrocławia - druk nr 382/19.**

Ad. 3. Komisja rozpatrzyła skargę na Prezydenta Wrocławia - **druk nr 338/19**

Zreferowała: Dyrektor Wydziału Nabywania i Sprzedaży Nieruchomości

Pismem z dnia 22 lipca 2019 r. *Wyłącza się jawność niniejszego punktu w zakresie imion i nazwisk oraz adresu nieruchomości jako zawierającej dane osobowe osób fizycznych w związku z dyspozycją art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933) oraz na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z dnia 14 maja 2016 r. L 119/1).* – złożyła w imieniu własnym i mieszkańców nieruchomości, położonych przy ul. (...) – skargę na Prezydenta.

Skarga zawiera zarzuty nienależytego wykonywania zadań związku z rozpatrywaniem wniosków o wykup od Gminy Wrocław lokali mieszkalnych położonych przy ul. (...) oraz zarzut nienależytego nadzoru nad działalnością Dyrektora Wydziału Nabywania i Sprzedaży Nieruchomości Urzędu Miejskiego Wrocławia.

Odpowiedzi na skargę udzielił Prezydent Wrocławia pismem z dnia 30 lipca 2019 r. oraz Dyrektor Wydziału Nabywania i Sprzedaży Nieruchomości pismem z dnia 18 września 2019 r. W odpowiedziach wyjaśniono, co następuje;

Zasady sprzedaży lokali mieszkalnych uregulowane są przepisami m.in. Uchwały Nr XLVIII/1165/13 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 19 września 2013 r. w sprawie przyjęcia wieloletniego programu gospodarowania mieszkaniowym zasobem Gminy Wrocław na lata 2014–2019 (Dziennik Urzędowy Województwa Dolnośląskiego z 2016 r. poz. 4333).

Przepis § 9. ww. programu zawiera ograniczenia w sprzedaży lokali mieszkalnych. Zgodnie z jego treścią do sprzedaży nie przeznaczają się lokale mieszkalne położone na terenach, które w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego mają przeznaczenie inne niż mieszkaniowe (ust. 1 pkt 6).

Nieruchomości zabudowane budynkami mieszkalnymi, położone przy ul. (...) (tj. działki nr (...)), znajdują się na terenie objętym ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w rejonie ulicy Kwidzyńskiej we Wrocławiu (Uchwała Nr XXXVI/823/12 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 28 grudnia 2012 r.). Na rysunku planu teren, na którym położone są wspomniane budynki, oznaczony jest symbolem (...) – przeznaczonym pod szerokie spektrum usług, nie przewidującym jednak funkcji mieszkaniowej.

Ponadto budynki położone przy ul. (...) znajdują się na terenie objętym przystąpieniem do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulic Kwidzyńskiej, Kowalskiej i Mydlanej (Uchwała Nr V/95/19 Rady Miejskiej Wrocławia z dnia 21 lutego br.).

Prace planistyczne są realizowane zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego muszą być zgodne z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Wrocławia, uchwalonego w dniu 11 stycznia 2018 r.

W Studium teren, na którym położone są nieruchomości przy ul. (...), znajdują się w jednostce urbanistycznej (...) – Kowale Przemysłowe, z przeznaczeniem obszary przemysłowe.

Dnia 3 kwietnia 2019 r. zakończył się etap zbierania wniosków do projektu planu. Wpłynęło 13 wniosków, które zostaną rozpatrzone stosownym zarządzeniem przed skierowaniem do kolejnego etapu, jakim jest opiniowanie.

Poinformowanie osób składających wnioski do projektu planu odbywa się poprzez umieszczenie zarządzenia w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego Wrocławia.

Analiza dostępnych w Systemie Informacji przestrzennej Wrocławia ortofotomap z 2015 r. i 2018 r. wykazała, że w ostatnim czasie nowe budynki mieszkalne powstały w okolicy ulic Grajewskiej i Działdowskiej. Na ww. terenie obowiązuje Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego w rejonie ulicy Kwidzyńskiej we Wrocławiu, zatwierdzony uchwałą nr XXXVI/823/12 RMW z dnia 28 grudnia 2012 r. Według jego ustaleń przedmiotowy obszar został oznaczony symbolem 1MN/2.

Przeznaczenie nieprzewidujące funkcji mieszkaniowej spowodowało, iż przedmiotowe lokale mieszkalne nie mogły stanowić oferty do sprzedaży. Prezydent podkreślił, że taką odpowiedź otrzymywali najemcy lokali składający wnioski o ich nabycie.

Mając na uwadze powyższe Komisja uznała skargę za bezzasadną i w wyniku **głosowania** (za- 4, przeciw- 0, wstrzymało się – 0 radnych) **postanowiła jednogłośnie wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.**

Ad 4. Następnie Komisja rozpatrzyła skargę na Prezydenta Wrocławia i Dyrektora Zarządu Zasobu Komunalnego - **druk nr 384/19**

Referuje: Zastępca Dyrektora Zarządu Zasobu Komunalnego

Wylacza się jawność niniejszego punktu w zakresie imion i nazwisk oraz całej treści jako zawierającej dane osobowe osób fizycznych w związku z dyspozycją art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933) oraz na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z dnia 14 maja 2016 r. L 119/1).

Szczególna ochrona osób fizycznych składających skargę do Rady Miejskiej Wrocławia, wynika także z postanowień art. 225 § 1 Kpa, stanowiącego, że nikt nie może być narażony na jakikolwiek uszczerbek lub zarzut z powodu złożenia skargi jeżeli działał w granicach prawem dozwolonym.

Mając na uwadze powyższe Komisja uznała skargę za bezzasadną i w wyniku **głosowania** (za- 4, przeciw- 0, wstrzymało się – 0 radnych) **postanowiła jednogłośnie wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.**

Ad 5. Komisja rozpatrzyła skargę na Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy we Wrocławiu - **druk nr 385/19**

Zreferowała: Dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy we Wrocławiu

Pismem z dnia 2.09.2019 r., podpisane Wylacza się jawność niniejszego punktu w zakresie Wnoszącego skargę oraz wszelkich danych umożliwiających identyfikację, jako zawierające dane osobowe. Szczególna ochrona osób fizycznych składających skargę do Rady Miejskiej Wrocławia, wynika także z postanowień art. 225 § 1 Kpa, stanowiącego, że nikt nie może być narażony na jakikolwiek uszczerbek lub zarzut z powodu złożenia skargi jeżeli działał w granicach prawem dozwolonym.(dalej: „Skarżąca”) złożyła skargę na Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy we Wrocławiu (dalej: „Dyrektor”).

Uzasadniając skargę wyjaśniła, iż w dniu 26.08.19r. zgłosiła się w jej firmie osoba skierowana przez Powiatowy Urząd Pracy (dalej: „PUP”) na uzupełnienie stanowiska pracy pracownik gospodarczy-kierowca. Nie okazała prawa jazdy i jak stwierdziła musi sobie ponownie je wyrobić. Zdaniem Skarżącej osoba ta była mocno zaniedbana a jego wygląd i stan trzeźwości to całkowita dyskwalifikacja na objęcie takiego stanowiska. Domaga się aby PUP przed skierowaniem takiej osoby do Skarżącej sprawdził czy posiada uprawnienia do kierowania pojazdem i czy spełnia warunki estetyczne do wykonywania takiej pracy.

Odpowiedzi na skargę udzieliła Dyrektor pismem z dnia 9.09.2019r. wyjaśniła, iż w dniu 26.08.2019r. do w/w pracodawcy (Skarżącej) zgłosił się bezrobotny, który uprzednio w dniu 23.08.2019r. uzyskał w Powiatowym Urzędzie Pracy we Wrocławiu skierowanie na stanowisko pracownik gospodarczy-kierowca. Ofertę pracy wybrał sobie sam spośród aktualnie posiadanych przez Urząd.

Rzeczona oferta pracy była skierowana jedynie do osób po 60 roku życia (art.60d ust.2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r., Dz.U z dnia 2019r., poz.1482 ze zm.; dalej : ustawa), a bezrobotny spełniał wymagania pracodawcy zawarte w ofercie pracy, która była zgodna z definicją odpowiedniej pracy (art.2 ust.1 pkt 16 ustawy).

W dniu rejestracji w Urzędzie, tj. dnia 13.05.2019r. (dowód nr 1) bezrobotny przedstawił prawo jazdy kategorii B, co zostało odnotowane w systemie informatycznym Urzędu.

Do dnia 23.08.2019r., tj. do dnia wydawania interesantowi skierowania do pracodawcy, nie poinformował On Urzędu o zagubieniu prawa jazdy, pomimo ciężącego obowiązku zawiadamiania Urzędu o wszelkich zmianach mających wpływ na status osoby bezrobotnej (art.75 ust.6 ustawy). O powyższym bezrobotny został pouczony w dniu rejestracji w Urzędzie, tj. dnia 13.05.2019r. Tym samym, pracownik Urzędu - pośrednik pracy miał podstawę faktyczną i prawną, aby wydać skierowanie do pracodawcy.

Działania Urzędu polegały na realizacji zadań, w trakcie których nie naruszył on przepisów prawa materialnego, procedury administracyjnej oraz aktów obojętnych.

W kwestii zarzutu pracodawcy, dotyczącego braku prawa jazdy przez bezrobotnego, jak wyżej wyjaśniono, Urząd nie posiadał wiedzy w tym przedmiocie, gdyż interesant nie poinformował o takiej okoliczności, a Urząd miał nadal informację o posiadaniu prawa jazdy, które przedłożył rejestrując się jako bezrobotny.

Natomiast w odniesieniu do przedstawionego przez pracodawcę obrazu interesanta, jako nie czyniącego zadość standardom higieny osobistej, czy mającego problemy z „percepcją”, pracownik Urzędu sporządził adnotację urzędową, w której opisał wygląd interesanta w dniu

wydawania skierowania.

W tym miejscu Dyrektor podkreśliła, że Urząd nie posiada instrumentów umożliwiających kontrolowanie, sprawdzanie w jakim stanie psychofizycznym, wizualnym, higienicznym, interesanci zgłaszają się do pracodawców. Powyższe jest poza możliwościami i kompetencjami Urzędu.

Zatem nie można wywodzić zarzutów w takiej sytuacji w stosunku do instytucji.

W niniejszej sprawie nie bez znaczenia jest fakt, iż pracodawca w skierowaniu wydanym przez Urząd nie dokonał wpisu w rubryce nr 19 „kandydat nie zostanie zatrudniony...”. Jeżeli osoba bezrobotnego nie spełniała oczekiwań pracodawcy, to przy pierwszej wizycie można było dokonać takiego wpisu i potencjalny kandydat nie aplikowałby na to stanowisko pracy. Dodatkowo z oświadczenia interesanta z dnia 05.09.2019r., wynika, iż został On poproszony o ponowne zgłoszenie się do pracodawcy z prawem jazdy i świadectwami pracy. Powyższe może wskazywać, iż bezrobotny nie został przez pracodawcę na wstępie zdyskredytowany ze względu na brak nienagannej aparycji.

Reasumując Dyrektor wyjaśniła, że Urząd nie ma jakiegokolwiek dowolności w prowadzonych postępowaniach, w tym w postępowaniach związanych z wydawaniem skierowań do pracodawców, gdyż każde z nich musi się odbywać w oparciu o stosowne przepisy, co nie zawsze spotyka się ze zrozumieniem ze strony pracodawców jak i bezrobotnych.

Zadania realizowane przez Urząd za pośrednictwem zatrudnionych pracowników odbywają się w poszanowaniu interesantów, pracodawców, gdyż Urząd z racji swojego ustanowienia pełni rolę służebną, jednakże zawsze w granicach ustanowionego prawa (art.7 Konstytucji RP), poprzez realizację przepisów prawa materialnego, tj. ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz aktów okołoustawowych.

W przedstawionym stanie faktycznym nie doszło do naruszenia przepisów prawa. PUP dokonał skierowania bezrobotnego zgodnie z obowiązującymi procedurami. Względy estetyczne nie mogą stanowić podstawy do odmowy skierowania bezrobotnego do pracy. Można jednak poddać pod rozagę konieczność wprowadzenia procedur pozwalających dokonywać weryfikacji posiadanych uprawnień/kompetencji bezrobotnego ponownie na etapie poprzedzającym bezpośrednio skierowanie go do pracodawcy.

Mając na uwadze powyższe Komisja uznała skargę za bezzasadną i w wyniku **głosowania** (za- 4, przeciw- 0, wstrzymało się – 0 radnych)**postanowiła jednogłośnie wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.**

Ad 6. Komisja rozpatrzyła skargę na Dyrektora Szkoły Podstawowej nr 107 we Wrocławiu im. Piotra Włostowica - **druk nr 386/19**

Zreferowali : Dyrektor SP 107, przedstawiciele Rady Rodziców oraz Rady Pedagogicznej, przedstawiciel DEU,

Wylacza się jawność niniejszego punktu w zakresie imion i nazwisk oraz całej treści jako zawierającej dane osobowe osób fizycznych w związku z dyspozycją art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933) oraz na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z dnia 14 maja 2016 r. L 119/1).

Szczególna ochrona osób fizycznych składających skargę do Rady Miejskiej Wrocławia, wynika także z postanowień art. 225 § 1 Kpa, stanowiącego, że nikt nie może być narażony na jakikolwiek uszczerbek lub zarzut z powodu złożenia skargi jeżeli działał w granicach prawem dozwolonym.

Mając na uwadze powyższe wyjaśnienia oraz wypowiedzi przedstawicieli Szkoły Komisja uznała skargę za bezzasadną i w wyniku **głosowania** (za- 4, przeciw- 0, wstrzymało się – 0 radnych)**postanowiła jednogłośnie wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.**

Ad. 7. Komisja rozpatrzyła skargę na Dyrektora Zarządu Cmentarzy Komunalnych - **druk nr 428/19**

Zreferował: Zastępca Dyrektora Zarządu Cmentarzy Komunalnych

Pismem z dnia 28.08.2019 r. *Wylacza się jawność niniejszego punktu w zakresie Wnoszącego skargę jako zawierającego dane osobowe osób fizycznych w związku z dyspozycją art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933) oraz na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z dnia 14 maja 2016 r. L 119/1).* Szczególna ochrona osób fizycznych składających skargę do Rady Miejskiej Wrocławia, wynika także z postanowień art. 225 § 1 Kpa, stanowiącego, że nikt nie może być narażony na jakikolwiek uszczerbek lub zarzut z powodu złożenia skargi jeżeli działał w granicach prawem dozwolonym. (dalej: „Skarżąca”) złożyła skargę na sposób przeprowadzenia przez Dyrektora Zarządu Cmentarzy

Komunalnych we Wrocławiu (dalej: „Dyrektor”) przetargu na najem lokalu komunalnego zlokalizowanego na terenie cmentarza Komunalnego Oddział Psie Pole przy ul. Kiełczowskiej 90 we Wrocławiu.

Uzasadniając skargę Skarżąca zarzuciła dyskryminację spółki wobec wprowadzenia zapisu uniemożliwiającego uczestniczenie w nim podmiotów, które prowadzą działalność konkurencyjną wobec Zarządu Cmentarza Komunalnych (dalej: „ZCK”). Zdaniem Skarżącej jedynie ona prowadzi taką działalność na terenie Wrocławia. Dodatkowo zakwestionowała możliwość wyrażenia zgody blankietowej na uprawnienie zamawiającego do unieważnienia przetargu bez podania przyczyny, co jest rażąco nieproporcjonalne i niezgodne z przepisami oraz wymogami lojalności uczestników obrotu gospodarczego. Zdaniem Skarżącej przetarg został zorganizowany z naruszeniem zasad uczciwej konkurencji, gdyż w oczywisty sposób dyskryminował jednego oferenta (Skarżącą) i wykluczył go z udziału w konkursie ofert z uwagi na cechy, które nie mają żadnego związku z należyтым wykonywaniem umowy najmu lokalu (tj. przedmiotem przetargu).

Skarżący zauważył, iż takie działanie prowadzi do wyłonienia najemcy, który nie zaoferował najwyższej ceny, podczas gdy gmina winna dążyć do uzyskania możliwie najwyższych dochodów. W tych okolicznościach Skarżący w oparciu o art. 40 ust. 5 ustawy o gospodarce nieruchomościami złożył niniejszą skargę, powołując w uzasadnieniu szereg tez Krajowej Izby Odwoławczej (dalej: „KIO”) formułowanych na gruncie ustawy prawo zamówień publicznych.

Odpowiedzi na skargę udzieliła Dyrektor pismem z dnia 26 sierpnia br.

W pierwszej kolejności uznała za chybiony zarzut naruszenia art. 40 ust 5 ustawy o gospodarce nieruchomościami, który stanowi, że Uczestnik przetargu może, w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyniku przetargu ustnego lub doręczenia zawiadomienia o wyniku przetargu pisemnego, zaskarżyć czynności związane z przeprowadzeniem przetargu do wojewody, jeżeli przetarg dotyczy nieruchomości Skarbu Państwa, albo do organu wykonawczego jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli przetarg dotyczy nieruchomości stanowiących własność tej jednostki. Jeżeli przetarg dotyczy nieruchomości, o których mowa w art. 57 *prawa do nieruchomości po zlikwidowanej lub sprywatyzowanej państwowej osobie prawnej* ust. 1, oraz nieruchomości ujętych w ewidencji, o której mowa w art. 60 *gospodarowanie nieruchomościami z zasobu Skarbu Państwa przeznaczonymi na potrzeby statutowe niektórych jednostek organizacyjnych* ust. 2 pkt 1, uczestnik przetargu może zaskarżyć czynności związane z przeprowadzeniem przetargu do ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa. Mimo, że przywołane przepisy dotyczą zbywania nieruchomości Oferent złożył skargę bez przeszkód ze strony ZCK. Także zarzut naruszenia rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie sposobu i trybu przeprowadzania przetargów i rokowań na zbycie nieruchomości, gdyż postępowanie nie dotyczyło zbycia nieruchomości lecz najmu.

Również zarzut dyskryminacji Skarżącej Dyrektor uznała za pozbawiony podstaw prawnych. Podkreśliła, iż Skarżąca nie jest (jak twierdzi) jedyną firmą, której dotyczyły zapisy z instrukcji dla oferentów. Prawdą jest, że w instrukcji zapisano, iż nie dopuszcza się uczestnictwa podmiotów, które prowadzą działalność konkurencyjną wobec ZCK (krematorium). Oprócz Skarżącej teren Wrocławia obsługują jeszcze trzy inne podmioty, które dysponują już własnymi krematoriami. Jakość świadczonych przez ZCK usług kremacyjnych oceniła wysoko. Terminowo, szybko, profesjonalnie wykonywane są te usługi zapewniając rodzinie szacunek w trudnej chwili. Dzięki inicjatywie Miasta o wybudowaniu krematorium udało się wzbudzić zainteresowanie tą formą pochówku wpływającą na lepszą gospodarkę miejscami grzebalnymi. W ostatnich latach wykonywanych jest w naszym krematorium około 2000 kremacji. Ta działalność rocznie generuje prawie 900 tys. zł przychodu co sprawia, że ZCK nie wymaga dotacji Miasta na swoją działalność. Jak widać inne podmioty gospodarcze także dostrzegły w kremacji swój interes. Ceny spopielenia zwłok w ZCK są porównywalne z rynkowymi.

Uwzględniając powyższe okoliczności uznano za zasadne, aby w przetargu na najem lokalu użytkowego na terenie cmentarza zarządzanego przez ZCK nie dopuścić do możliwości otworzenia de facto zakładu pogrzebowego świadczącego usługi będące w ofercie ZCK na tym obiekcie. Dlatego w instrukcji dla oferentów wpisałam wyraźne zastrzeżenie, że nie zamierza się oddawać lokalu komunalnego podmiotom, które świadczą tego typu usługę, co prowadziłoby do zmniejszenia dochodów Gminy. Gdyby oferta Skarżącej została przyjęta zdaniem Dyrektora, w lokalu sugerowane byłoby korzystanie z krematorium Skarżącej, a oferowana sprzedaż kwiatów i zniczy byłaby jedynie przykrywką do przyjmowania usług pogrzebowych, także kremacji.

Wówczas Skarżąca prowadziłaby działalność konkurencyjną wobec ZCK.

Zapis o możliwości unieważnienia przetargu nie jest sprzeczny z prawem, stosowany powszechnie i nie stanowi naruszenia zasady „lojalności uczestników”. Taki zapis w instrukcji Skarżąca zaakceptowałaby bez zastrzeżeń.

Zupełnie błędne Skarżąca stawiała ZCK zarzut naruszenia przepisów zamówień publicznych, natomiast została poinformowana, że postępowanie nie toczy się wg norm zamówień pu-

blicznych. Wszelkie więc odwoływania się do tych norm jest całkowicie niewłaściwe w tym przywoływanie rozstrzygnięć KIO. Skarżąca wprost na 5 stronie przyznaje, że choć zaoferowała w lokalu sprzedaż wiązanek kwiatów i zniczy to przyznaje że zakładała oferowanie usług pogrzebowych i kamieniarskich.

Zdaniem Dyrektor świadczenie usług kremacyjnych nie dotyczy tylko skarżącego przedsiębiorcy, więc działania ZCK nie były wymierzone w wyeliminowanie Skarżącej.

Zarzut naruszenia art. 40 ust 5 ustawy o gospodarce nieruchomościami, nie znajduje uzasadnienia, bowiem regulacja objęta spornym przepisem dotyczy zbycia nieruchomości. Rozstrzyga o tym umieszczenie przepisu w rozdziale 4 ustawy (Przetargi na zbycie nieruchomości). Przedmiotowa ustawa zawiera ogólne przepisy dot. najmu lokali. W zakresie nie uregulowanym, zasady takie określa rada gminy w oparciu m.in. o art. 18 ust. 2 pkt 9 lit. a ustawy o samorządzie gminnym oraz przepisy ustawy o gospodarce nieruchomościami, w uchwale w sprawie zasad gospodarowania nieruchomościami stanowiącymi własność gminy. Gdy chodzi o Gminę Wrocław, uchwałą taką przyjęto w 27 lutego 1998r., którą wielokrotnie nowelizowano (tekst jednolity ogłoszony w 2016r.). W paragrafie 2 uchwały zdecydowano, iż oddanie nieruchomości w najem może nastąpić m.in. w formie pisemnego przetargu nieograniczonego. Uchwała nie zawiera kryteriów przetargu. Winien on jednak być przeprowadzony w sposób transparentny. Analizując uzasadnienie przyjętych kryteriów przetargu na sporny lokal należy wskazać, iż w istocie ograniczono w nim możliwość udziału w postępowaniu określonych podmiotów, w tym Skarżącej. Nie można jednak skutecznie czynić zarzutu w tym zakresie, gdyż postępowanie takie nie narusza obowiązujących przepisów prawa. Zważywszy na fakt, iż w sprawie nie znajdują zastosowania przepisy ustawy prawo zamówień publicznych.

Mając na uwadze powyższe Komisja uznała skargę za bezzasadną i w wyniku **głosowania** (za- 3, przeciw- 0, wstrzymało się – 0 radnych) **postanowiła jednogłośnie wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.**

Ad. IV. Komisja rozpatrzyła petycję dotyczącą wprowadzenia odnoszącej się do radnych Rady Miejskiej Wrocławia Polityki Zarządzania Konfliktem Interesów - **druk nr 387/19.**

Petycją z dnia 26 lipca 2019r. (uzupełnioną mailem z dnia 21 sierpnia 2019r.) *Wyłącza się jawność niniejszego punktu w zakresie imion i nazwisk jako zawierającej dane osobowe osób fizycznych w związku z dyspozycją art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1764 oraz z 2017 r. poz. 933) oraz na podstawie Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z dnia 14 maja 2016 r. L 119/1).* (dalej; Wnioskodawca) zaproponował rozważenie wprowadzenia Polityki Zarządzania Konfliktem Interesów, która dotyczyłaby Radnych Miejskich Wrocławia, stosownie do zaleceń Centralnego Biura Antykorupcyjnego zawartych w dokumencie pn. „Korupcja Polityczna. Wskazówki dla przedstawicieli organów władzy wybieranych w wyborach powszechnych.”. Dodatkowo postulował opublikowanie jej na stronie BiP Urzędu Miejskiego Wrocławia. W petycji zawarto postulat wyznaczenia w Urzędzie Miejskim Wrocławia osoby odpowiedzialnej za egzekwowanie tej polityki, wprowadzenie mechanizmu kontroli naruszeń wspomnianej polityki oraz ustanowienie konsekwencji za nieprzestrzeganie Polityki Zarządzania Konfliktem Interesów.

Zgodnie z art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 11 lipca 2014r. o petycjach (Dz.U.2018.870), przedmiotem petycji może być żądanie, w szczególności, zmiany przepisów prawa, podjęcia rozstrzygnięcia lub innego działania w sprawie dotyczącej podmiotu wnoszącego petycję, życia zbiorowego lub wartości wymagających szczególnej ochrony w imię dobra wspólnego, mieszczących się w zakresie zadań i kompetencji adresata petycji.

Tak sformułowany przepis rozstrzyga, iż wszelkie działania podejmowane przez adresata postulowane w petycji winny mieścić się w zakresie jego zadań i kompetencji. Zakres kompetencji organu stanowiącego gminy określony został w ustawie z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U.2019.506; dalej ustawa), w szczególności w jej art. 18. Zarówno wskazany, jaki i żaden inny przepis nie zawiera *expressis verbis* podstawy do wprowadzenia regulacji materii objętej szeroko rozumianą Polityką Zarządzania Konfliktem Interesów.

Rada Miejska zauważyła, że podjęcie takiej uchwały niesie za sobą ryzyko działania poza granicami prawa (bez podstawy prawnej). Tym bardziej, że postulat zawarty w petycji dotyczy nie tylko ogólnych dyrektyw o charakterze intencyjnym, ale nadto zbioru sankcji za ich nieprzestrzeganie.

Rada wskazała, iż ewentualne ograniczenia radnego wynikają z przepisów rangi ustawowej. Przykładowo należy wskazać na art. 24a ustawy (zakaz zatrudniania radnego), 24b ustawy (zakaz wykonywania pracy przez radnego) czy art. 25a ustawy (wyłączenie radnego z udziału w głosowaniu).

Mając na uwadze powyższe Komisja uznała skargę za bezzasadną i w wyniku **głosowania** (za- 3, przeciw- 0, wstrzymało się – 0 radnych) **postanowiła jednogłośnie**

wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej petycji.

Ad V. Sprawy bieżące

1) Komisja zapoznała się z pismem z dnia 3 września br w sprawie poparcia wniosku dot. remontu ścieżki pieszej wewnątrzsiedlowej łączącej parking przy sklepie z Przedszkolem. Komisja przesłała pismo do Biura Zrównoważonej Mobilności.

Ad VI. Komisja bez uwag przyjęła protokół nr 8 z poprzedniego posiedzenia.

Ad. VII. Wolnych wniosków nie zgłoszono.

Na tym posiedzenie zakończono.

Czesław Cyrul
Przewodniczący Komisji

Protokół sporządziła: Barbara Groseł